Vlaams Parlement

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 589
van **MICHEL DOOMST**
datum: 19 mei 2017

---

aan **PHILIPPE MUYTERS**
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ECONOMIE, INNOVATIE EN SPORT

Schadelijke stoffen in kunstgrasvelden - Inventaris

Volgens de sportinfrastructuurdatabank zijn er in Vlaanderen 306 kunstgrasvelden. Op 9 maart 2017 antwoordde de minister op een vraag om uitleg dat Sport Vlaanderen volop bezig was met het in kaart brengen van de kunstgrasvelden. Voor de 63 velden die aangelegd zijn met de steun van Vlaanderen, was de situatie bekend. Voor de andere velden riep Sport Vlaanderen de clubs en/of lokale besturen op om zich te bevragen bij de aannemer wat betreft de REACH-norm. Begin maart hadden slechts een twintigtal lokale besturen teruggekoppeld.

De minister wou toen ook een extra inspanning doen. Via zijn administratie heeft hij de lokale besturen expliciet opgeroepen om de informatie op te vragen en de feedback door te geven aan Vlaanderen.

1. In welke mate hebben de lokale besturen op de nieuwe oproep gereageerd?

2. Wat zijn de conclusies van de aan Vlaanderen doorgegeven feedback vanuit de lokale besturen?

3. Heeft Europa reeds feedback gegeven omtrent de aanpassing van de normen?

PHILIPPE MUYTERS
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ECONOMIE, INNOVATIE EN SPORT

ANTWOORD
op schriftelijke vraag nr. 589 van 19 mei 2017
van **MICHEL DOOMST**

---

1. Eind maart heeft Sport Vlaanderen de lokale besturen nogmaals opgeroepen om navraag te doen bij hun leverancier naar de samenstelling of attesten van de rubber-infill op hun kunstgrasveld en die informatie door te geven aan Sport Vlaanderen. Sport Vlaanderen heeft intussen informatie over 187 kunstgrasvelden.

2. 104 velden hiervan zijn ingestrooid met rubberkorrels waarvan aangegeven wordt dat het om SBR-gecertificeerd rubbergranulaat gaat. 1 veld is ingestrooid met een zand/rubber-mengeling, 3 velden met kurk en 79 met zand en/of water.

3. Ik heb, zoals u weet, in maart een vraag gericht aan de commissie om haar positie in dit dossier te verduidelijken en aan te geven of ze een wijziging zouden voorstellen.

   Einde april kreeg ik een antwoord van de Europese Commissie: de Commissie verwijst in haar antwoord naar het rapport dat het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) op 28 februari 2017 heeft gepubliceerd. In dit rapport komt ECHA tot de conclusie dat de blootstelling aan gerecycleerd rubbergranulaat in de vorm van instrooimateriaal op sportvelden hooguit tot zeer geringe zorg aanleiding geeft. Toch erkent ECHA in het verslag ook enkele onzekerheden, zoals de representativiteit van de onderzoeken waarop de beoordeling is gebaseerd en de hoeveelheid en identiteit van de in het gerecycleerd rubbergranulaat aanwezige stoffen. ECHA heeft deze onzekerheden ondervangen door middel van voorzichtige aannames in de berekeningen voor de risicobeoordeling alsook via specifieke aanbevelingen aan exploitanten en gebruikers.

   In haar antwoord gaf de commissie ook aan nota te nemen van de suggestie in het ECHA-rapport om een wijziging van de REACH-verordening te overwegen om ervoor te zorgen dat enkel rubbergranulaat met zeer lage concentraties van polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) en andere gevaarlijke stoffen op de markt mogen worden gebracht. Zij bespreekt momenteel samen met de bevoegde instanties van de lidstaten voor REACH en CLP[1] hoe een beperkingsvoorstel in het kader van REACH het best kan worden aangepakt.

   Op 23 mei heb ik in het kader van de EU-raad van de ministers van Sport dit onderwerp opnieuw onder de aandacht gebracht. De commissie herhaalde daarbij haar antwoord uit de brief, en nodigde alle lidstaten uit om alle mogelijke relevante informatie ter beschikking te stellen. De commissie engageert zich om de EU-raad van de ministers van Sport op de hoogte te houden van de evolutie.

---

[1] Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels.